

[Startside](#) > ... > [Pengekrav](#) > [Europæisk Betalingspåkrav](#) > [Germany](#)

Europæisk betalingspåkrav

 Tyskland

Indholdet er leveret af

European Judicial Network
(in civil and commercial
matters)

1 Findes der en procedure for betalingspåbud?

1.1 I hvilke tilfælde kan proceduren anvendes?

Ja. Der findes en betalingspåkravsprocedure (*Mahnverfahren*) for forenklet fuldbyrdelse af krav i henhold til §§ 688 ff. i den civile retsplejelov (*Zivilprozessordnung*).

1.1.1 Hvilke typer krav er omfattet af proceduren (f.eks. kun pengekrav eller kun kontraktlige krav)?

Proceduren kan principielt anvendes på alle krav, som vedrører betaling af et bestemt beløb i euro.

Den kan dog ikke anvendes i følgende tilfælde:

- hvis der er tale om et krav på grundlag af en forbrugerkredit, hvis rentesats er mere end 12 procentpoint højere end basisrentesatsen
- hvis der er tale om et krav, som først kan gøres gældende, når en modydelse er blevet præsteret
- hvis inkassostævningen (*Mahnbescheid*) skulle bekendtgøres offentligt, fordi skyldnerens opholdssted ikke er kendt.

1.1.2 Er der en øvre beløbsgrænse for kravet?

Nej, der er ingen grænse for, hvor stort kravet må være.

1.1.3 Er det frivilligt eller obligatorisk at anvende denne procedure?

Fordringshaveren er ikke tvunget til at anvende betalingspåkravsproceduren. Han kan selv vælge, om han vil anvende denne procedure eller anlægge en ordinær sag.

1.1.4 Kan proceduren anvendes, hvis skyldner har bopæl i en anden medlemsstat eller i et tredjeland?

Den tyske betalingspåkravsprocedure kan som udgangspunkt også anvendes, når modparten er bosat i en anden medlemsstat eller i et tredjeland. Det skal dog bemærkes, at § 688, stk. 3, i den civile retsplejelov fastslår, at i tilfælde, hvor betalingspåkravet skal forkyndes i udlandet, kan betalingspåkravsproceduren kun anvendes, hvis dette er fastsat i loven om anerkendelse og fuldbyrdelse af retsafgørelser (*Anerkennungs- und Vollstreckungsausführungsgesetz*) eller loven om udenlandsk underholdsbidrag (*Auslandsunterhaltsgesetz*), eller hvis forkyndelsen finder sted i en EU-medlemsstat. Ud over EU-medlemsstaterne er en betalingspåkravsprocedure også tilladt i tilfælde af forkyndelse i Island, Norge, Schweiz eller Israel.

1.2 Den kompetente domstol

Uanset kravets størrelse skal sagen anlægges ved byretten (*Amtsgericht*), hvor fordringshaveren har hjemting. Hjemtinget er principielt der, hvor vedkommende har sin bopæl, eller - hvis der er tale om en juridisk person - der, hvor den juridiske person har hjemsted. Alle tyske delstater har imidlertid oprettet centrale domstole for

betalingspåkravssager (www.mahngerichte.de). Dvs. at kompetencen i sådanne sager er blevet koncentreret på enkelte eller i nogle tilfælde kun en enkelt byret i delstaten. I sådanne tilfælde har fordringshaveren hjemting ved den centrale ret, i hvis retskreds vedkommende har bopæl.

Hvis fordringshaveren ikke har hjemting i Tyskland, er Amtsgericht Berlin Schöneberg kompetent. Hvis sagsøgte ikke har hjemting i Tyskland, har den byret, der ville have kompetence til at behandle den almindelige sag uanset en eventuel sondring mellem retternes kompetence efter sagens genstand (normalt har byretterne kun saglig kompetence for tvister på op til 5 000 EUR), kompetencen. Også her kan der alt efter delstat være centrale retter for betalingspåkrav.

1.3 Formkrav

1.3.1 Skal der bruges en standardformular? (Hvor fås den i givet fald?)

Det er obligatorisk at anvende en formular, for så vidt som der er udarbejdet sådanne formularer til brug for den pågældende erklæring eller ansøgning. Der er eksempelvis udarbejdet formularer til brug for anmodninger om udstedelse eller genfremsendelse af betalingspåkrav og fuldbyrdelseskendelser.

I alle delstater gennemføres betalingspåkravsproceduren maskinelt. Begæringerne kan her enten indgives på formularer i papirform eller elektronisk. Der er forskellige softwareproducenter, som tilbyder programmer til elektronisk indgivelse af begæring som led i betalingspåkrav, der behandles maskinelt. I alle byretter er det også muligt at ansøge online.

Papirformularer til brug for betalingspåkrav kan købes hos boghandleren eller online.

1.3.2 Skal man være repræsenteret af en advokat?

Nej, det er ikke nødvendigt at have advokat.

1.3.3 Hvor detaljeret skal kravet begrundes?

Kravet skal ikke begrundes udførligt. Det er kun nødvendigt at angive kravet og det nøjagtige beløb. Med henblik herpå udfyldes de forskellige rubrikker i formularen. Hovedkravet og subsidiære krav skal anføres separat.

1.3.4 Skal der forelægges skriftlig dokumentation for de krav, der gøres gældende? Hvilke dokumenter kan i givet fald tjene som bevis?

Der skal ikke forelægges skriftlig dokumentation for de krav, der gøres gældende.

1.4 Afvisning af begæringen

Begæringen om udstedelse af inkassostævning afvises, hvis betalingspåkravsproceduren ikke er hjemlet, eller hvis den ret, som begæringen indgives til, ikke er kompetent, eller hvis begæringen ikke opfylder de formelle betingelser. Begæringen afvises også, hvis inkassostævningen på grund af en del af kravet ikke kan udstedes. Før afvisning finder sted, skal den, der indgiver begæringen, høres.

Retten undersøger ikke, om kravet faktisk også er berettiget, før den indgiver begæringen.

1.5 Klageadgang

En afgørelse om at afvise en begæring om udstedelse af inkassostævning kan i princippet ikke appelleres. En øjeblikkelig indsigelse (*sofortige Beschwerde*) er kun mulig, hvis begæringen udelukkende blev indsendt i maskinlæsbar form og blev afvist med den begrundelse, at formularen ikke var egnet til elektronisk behandling. Denne bestemmelse spiller dog i praksis ikke nogen stor rolle.

1.6 Indsigelse

Hvis betalingspåkravet udstedes og forkyndes for sagsøgte, har sagsøgte to uger fra forkyndelsen til at gøre indsigelse mod det. Også efter udløbet af denne frist tages der dog hensyn til en eventuel indsigelse, så længe fuldbyrdelseskendelsen (*Vollstreckungsbescheid*) ikke er blevet afsagt. Desuden betragtes en sen indsigelse som

en indsigelse mod fuldbyrdelseskendelsen.

Når betalingspåkravet forkyndes, modtager sagsøgte en fortrykt formular, hvor vedkommende kan gøre indsigelse. Det er imidlertid ikke obligatorisk at anvende indsigelsesformularen. Det betyder, at en indsigelse kan indgives i en anden form. den eneste formelle betingelse er, at indsigelsen finder sted skriftligt.

1.7 Hvis der gøres indsigelse

Hvis skyldneren rettidigt bestrider kravet, har dette til følge, at der ikke kan udstedes en fuldbyrdelseskendelse, ved hjælp af hvilken det krav, der er gjort gældende, kan tvangsinddrives. Sagen fortsætter dog ikke automatisk som et almindeligt søgsmål, dvs. det såkaldte tvistemål. Hertil kræves, at det udtrykkeligt begæres, at sagen videreføres som tvistemål, og både fordringshaveren og skyldneren har mulighed for at indgive en sådan begæring. Fordringshaveren kan også indgive begæringen, så snart han eller hun bliver gjort bekendt med indsigelsen eller endda som en sikkerhedsforanstaltning vedlægge den selve betalingspåkravet.

1.8 Hvis der ikke gøres indsigelse

1.8.1 Hvad kræves der for at opnå en afgørelse, som kan tvangsfuldbyrdes?

Retten afsiger på begæring en fuldbyrdelseskendelse. Begæringen kan ikke indgives, før indsigelsesfristen er udløbet. og den skal indeholde en erklæring om, hvorvidt og hvilke betalinger der er foretaget som reaktion på inkassostævningen. Er der foretaget betalinger, skal fordringshaveren nedsætte sit krav tilsvarende.

1.8.2 Er en sådan afgørelse endelig, eller har skyldneren stadig mulighed for at appellere afgørelsen?

Fuldbyrdelseskendelsen er ligestillet med en foreløbigt eksigibel udeblivelsesdom. Den kan appelleres inden for to uger efter forkyndelsen.

■ Sidste opdatering: 08/04/2026

De nationale sprogudgaver af denne side vedligeholdes af EJN-kontaktpunkterne. Oversættelserne er lavet af Europa-Kommissionen. Eventuelle ændringer af originalen, som de kompetente nationale myndigheder har lavet, er muligvis ikke gengivet i oversættelserne. Hverken ERN eller Kommissionen påtager sig noget ansvar for oplysninger og data, der er indeholdt i eller henvises til i dette dokument. Med hensyn til de ophavsretlige regler i den medlemsstat, der er ansvarlig for nærværende side, henvises der til den juridiske meddelelse.